

۲۰۱ - از شماتت پخردان فتور نیارید

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۰۱ - از شماتت پخردان فتور نیارید

از شماتت پخردان فتور نیارید ملامت عین سعادتست و حقیقت موهبت و چون بتهور سخن رانند سکوت مظلومانه نمائید و اگر باعتدال فی الجمله ملامت کنند یا حکایت نمایند بفرمائید تشخیص صحرای کربلاست و تعزیه سیدالشهداء و این نخر و مباهات اهل الله، لا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتاً بل أحياء عند ربهم يرزقون ليتنى كنت معهم فأفوز فوزاً عظيماً.

”گر در آتش رفت باید چون خلیل ور چو یحیی میکنی خونم سبیل“ ”ور چو یوسف چاه و زندانم
کنی ور زفقرم عیسی مریم کنی“
”سرنگردانم نگردم از تو من بهر فرمان تودارم جان و تن“

در نهایت بشاشت و مسرت صحبت بدارید اگر چه حال از قرار معلوم معاشرت را موقوف نموده اند این نیز سبب ممنونیت است زیرا از معاشرت این غافلان جز کسالت ثمری حاصل نشود اما خود پشیمان شوند. باری جمیع یاران الهی را از قبل عبدالبهاء تحیت و ثنا برسان و بگو شکر کنید که در این احزان و مصیبت کبری شریک و سهم عبدالبهاء گشتید ابداً محزون و دلخون مباشید زیرا روح شهداء با بشارت کبری رجاء از احباً مینماید که باین قربانی سرور و شادمانی نمایند و یا لیت قومی یعلمون بما غفر لی ربی و جعلنی من المکرمین میفرماید.

ORIGINAL

AUDIO